

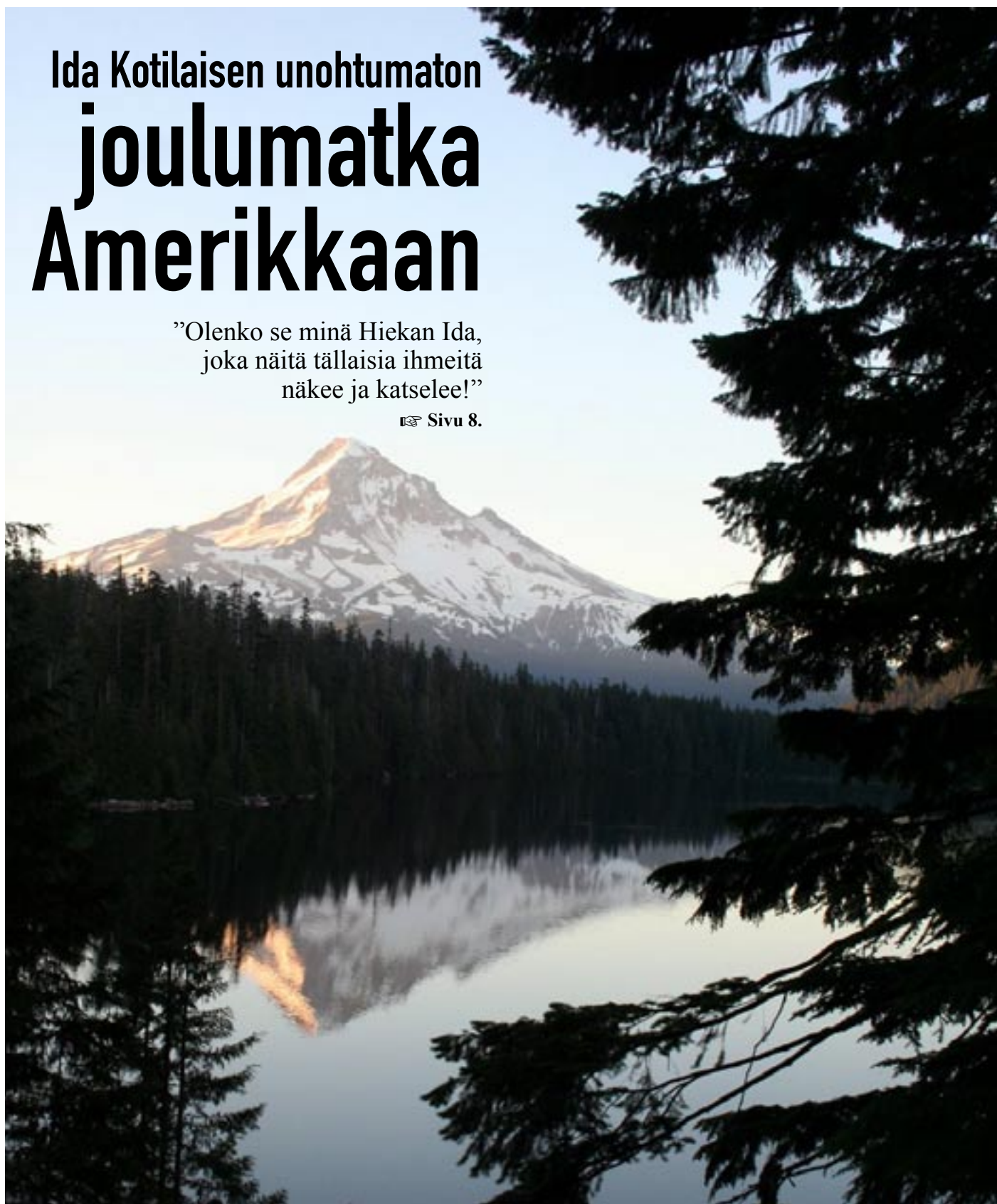
Kotilaisten suku

Kotilaisten sukuseura ry:n jäsenlehti. Kahdestoista vuosikerta. Numero 1/2008

Ida Kotilaisen unohtumaton joulumatka Amerikkaan

”Olenko se minä Hiekan Ida,
joka näitä tällaisia ihmeitä
näkee ja katselee!”

☞ Sivu 8.

Kotilaiset kaipaavat toisiaan – sukuseura auttaa

• Matkailu avartaa • Sukutiedot talteen • Tapaamme Joensuussa 19.–20.6.2010

Turun sukukokous kesällä 2007 evästi johtokuntaa: lisää Kotilaisia sukuseuran toimintaan. Sukukokouksessa kannettiin huolta varsinkin kaupungeissa asuvista sukulaisista. Monet Kotilaisista ovat jo kauan asuneet kaupungeissa ja siten etääntyneet sukumme perinteisiltä asuinalueilta maaseudulta. Johtokunta on nyt panostamassa näihin asioihin.

Matkailu voi osoittautua mukavaksi keinoksi vahvistaa siteitä kaukaisiin sukulaisiin. Sukuseuran puitteissa järjestettäviin matkoihin on osoitettu kiinnostusta.

Jo nyt on tarjolla edullisella hinnalla ruskaretkiä ja hiihtomatkoja Lappiin. Bussilla tehtäville matkoille voivat osallistua myös sukulaisten ystävät, vaikka eivät varsinaisia sukulaisia olisikaan.

Uusia matkoja on myös valmisteilla: retki Sortavalaan ja vanhaan Valamoon, samoin monipuolinen retki Viroom. Valikoimaa laajennetaan kysynnän mukaan. Raimo Kotilainen esittelee matkoja tarkemmin toisaalla tässä lehdessä.

Otetaan internet yhdessä tehokäyttöön

Useimmiten sukuseuralta kysytään tietoja omasta sukuhaarasta. Sellaista tietopalvelua ei seuramme valitettavasti voi järjestää, kun ei ole palkattuja toimihenkilöitä, eikä voitane palkatakaan lähitulevaisuudessa. Sen sijaan pystymme ottamaan vastaan valmiiksi kerättyä tietoa kotisivuillemme www.kotilaisten-sukuseura.fi.

Nettisivuillamme tieto on kaikkien käytettävissä. Tämä vaatii kuitenkin aloitteellisuutta sinulta, hyvä sukulainen.

Internetistä löytyy ilmainen yksinkertainen apuväline sukutietojen taltiointiin. Ohjelman nimi Geni.com. Sitä voi käyttää kuka hyvänsä, jolla on tietokone. Käytön oppii muutamassa minuutissa. Ensiksi voi rakentaa pelkän sukupuun käyttäjän tiedossa olevilla suvun nimillä. Myöhemmin siihen voidaan lisäillä kunkin henkilön tietoja vaikka sitten ”elämäkertaan” saakka.

Ohjelman arvo on helppokäyttöisyys ja se, että kuka hyvänsä voi aloittaa sukupuun rakentamisen. Toinen sukulainen voi sitten täydentää sukupuuta sähköpostin avulla.

Ohjelma ei liene riittävän monipuolinen sukututkijalle, mutta aloittelijalle sopiva keino jäädä ”koukkuun”, ja sukuseuralle keino saada lisää aineistoa. Tämän ohjelman avulla voidaan nopeasti koota useiden sukulaisten tietämys samaan sukupuuhun.

Historiasivuillemme tarvittaisiin paljon enemmän svusta kertovia tietoja ja tarinoita. Tarjonta ei vastaa kysyntää. Mutta me emme luovuta. Tarinoiden ja lähdemateriaalin sijaintitietojen määrä kasvaa vähitellen, ja tallennettujen tietojen arvo kasvaa vuosien myötä. Valtakunnallinen sukukokouksemme kerran kolmessa vuodessa on hyvä paikka päivittää tilannetta.

Tapaamme Joensuussa Kimmelissä 19.–20. kesäkuuta 2010

Joensuu on seuraava sukukokouspaikkamme. Kokouksen tarkempi osoite on Sokos Hotel **Kimmel**. Hotelli on kaupungin halki soljuvan Pielisjoen rannalla, osoitteessa Itäranta 1, 80100 Joensuu.

Sukukokouksen aika on 19.–20.6.2010. Muut vaihtoehdot olivat Viro ja Kuopio. Joensuuta puolsi erityisesti Pohjois-Karjalassa asuvien Kotilaisten iso määrä. Pelkästään Kotilaisen nimeä kantavien sukulaisten osoitteita löytyi internetistä seudulta 156 kappaletta. Voidaan lisäksi olettaa, että sukuumme kuuluvia, avioliittoon vihkimisen yhteydessä uuden sukunimen ottaneiden Kotilaisten perheitä on alueella suunnilleen yhtä paljon.

Muistamme viimevuotisen Turun sukukokouksen velvoitteen tehdä jotakin uutta. Siksi muutamme Joensuun kokouksen perinteistä rakennetta.

Lauantaina on perinteinen sukukokous – sunnuntaina lähemme kahdelle reissulle

Lauantai on nytkin kokous- ja juhlapäivä – kuten ennenkin. Mutta sunnuntaiamuna lähemme aiempien sukukokousten käytännöstä poiketen kolmen päivän mittaiselle Karjalan retkelle Sortavalaan ja Vanhaan Valamoon. Takaisin tuleme tiistaina. Retkestä on tehty hinnaltaan mahdollisimman edullinen. (Olemme sopineet, että voimme jättää omat autot veloituksetta Sokos Hotel Kimmelin parkki-

paikalle matkan ajaksi.)

Kaikki eivät kuitenkaan lähde rajan takaisen Karjalan matkalle. Heille järjestetään sunnuntaina bussiretki Pohjois-Karjalan kohteisiin.

Paikalliset sukutapaamiset ja matkat yhdistävät meitä jälleen

Kotilaisten suvun paikalliset kesätapahtumat ovat tuoneet mukavan ja tarpeellisen lisän tämänkin vuoden toimintaamme.

Pielisjärven sukuhaaralla oli taidenäyttely Kotilaisten sukumuseossa Jennynkalliolla, Lieksan Kylälahden Honkalanpäässä. Ylä-Savon Kotilaiset tapasivat Sukevalla. Heinävedellä oli puolestaan säveltäjä Otto Kotilaisen muistokonsertti.

Syksyn ruskaretkellä Saariselällä oli jo mukana ensimmäisiä sukulaismatkalaisia.

Toivomme, että kokouksemme Joensuussa tuo seuramme toiminnan lähemmäksi Pohjois-Karjalassa asuvia sukulaisiamme. Ehkäpä sen seurauksena syntyy myös Joensuun seudulle sukulaisten ja ystäväryhmiä osallistumaan vaikkapa ruska- tai hiihtoretkille.

Toivottavasti uudet toimintamuodot houkuttelevat yhä useampia sukulaisia lähtemään mukaan. Ei haittaa lainkaan, vaikka itse sukua ei päällimmäisenä mielessä olisikaan.

Kotisivuilta löytyy jälleen tilaa ensi vuoden paikallisille sukutapahtumille. Tulevista tapahtumista kertova aineisto kannattaa lähettää mahdollisimman ajoissa kotisivujemme ylläpitäjälle: ismo.kotilainen@pp.inet.fi.

**Yhteistyöstä kiittäen ja entistä vilkkaampaa osallistumista toivoen
Leo Juliuksen poika**

Kotilaisten sukuseura ry:n johtokunta

Puheenjohtaja
Leo Kotilainen
Kivijärven sukuhaara
Kettuniementie 19
44590 Vuorilahti
p. 050 433 2730
leo.kotilainen@kotilaiset.fi

Taloudenhoitaja, jäsenrek.
Anneli Wallenius
Pielisjärven sukuhaara
Sinikuja 1 C
01620 Vantaa
p. 050 591 45 57
anneli.wallenius@kotilaiset.fi

Johtokunnan jäsen
Riitta Kotilainen
Heinäveden sukuhaara
Pikalähetintie 18 D 44
00620 Helsinki
p. 040 507 2347
riittaskotilainen@surfnet.fi

Varapuheenjohtaja
Anja Sahrakorpi
Ylä-Savon sukuhaara
Koivikkotie 20 F
00630 Helsinki
p. (09) 724 2312
anjahsahrakorpi@hotmail.com

Johtokunnan jäsen
Aarre Kotilainen
Kivijärven sukuhaara
Kiertokatu 21
57230 Savonlinna
p. 040 553 8936

Sihteeri
Varpu Vuolanto
Pielisjärven sukuhaara
Juhantintie 18
03100 Nummela
p. 044 523 10 48
varpu.vuolanto@hotmail.com

Johtokunnan jäsen
Kalevi Kotilainen
Kivijärven sukuhaara
Jalustinkatu 7 E 54
20880 Turku
p. 050 42 95 219
kalevi.kotilainen@oriola.com

Päätoimittaja
Lauri Kotilainen
Pielisjärven sukuhaara
Lautamiehentie 4 C 74
01510 Vantaa
p. 040 548 3820
lauri@kotilaiset.fi

Johtokunnan jäsen
Tuula Kotilainen
Heinäveden sukuhaara
Perustie 34 B 8
00330 Helsinki
p. 050 526 2000
tuula.kotilainen@siba.fi

Verkkopalveluvastaava
Ismo Kotilainen
Kivijärven sukuhaara
Ilvestie 4
17500 Padasjoki
p. 044 021 0665
ismo.kotilainen@pp.inet.fi

Muutitko?

■ Jos osoitteesi muuttuu, tai jos saat lähetykset väärällä nimellä tai osoitteella, muista ilmoittaa siitä! Mieluiten Postin ilmaiskortilla: Anneli Wallenius, Sinikuja 1 C, 01620 Vantaa, sähköpostilla anneli.wallenius@kotilaiset.fi tai puhelimitse: (09) 878 1890. Ilmoita nimesi sekä vanha ja uusi osoitteesi. Viisinumeroinen jäsennumero lehden takakannen osoitelapusta auttaa parhaiten kohdistamaan muutoksen oikeaan henkilöön. Meitä on näet monia samannimisiä!

Näin liityt Kotilaisten sukuseura ry:n jäseneksi ja näin maksat jäsenmaksun

■ Kotilaisten sukuseuran jäseneksi pääsee jokainen Kotilainen, sekä Kotilaisista isän tai äidin puolelta polveutuva henkilö. Jäseneksi pääsee myös jokainen, joka on tai on ollut naimisissa mainittuun sukuun kuuluvan tai siitä polveutuvan henkilön kanssa. Jäseneksi voit liittyä ilmoittamalla nimesi, osoitteesi sekä syntymäaikasi Anneli Walleniukselle kirjeellä tai postikortilla: Anneli Wallenius, Sinikuja 1 C, 01620 Vantaa, sähköpostilla anneli.wallenius@kotilaiset.fi tai puhelimitse 050 591 4557, tai (09) 878 1890. On hyvä jos mainitset myös, mistä sukuhaarasta (esimerkiksi Kivijärven, Ylä-Savon, Pielisjärven, Heinäveden, jne.) polveudut.

Jos sait tämän lehden omalla nimellä ja osoitteellasi, riittää kun maksat jäsenmaksun lehden välissä olevalla pankkisiirrolla. Silloin olet sukuseuran jäsen vuosina 2007–2009. Jos lehtesi välissä ei ole pankkisiirtolomaketta, olet jo maksanut jäsenmaksusi edellisen lehden välissä

olleella pankkisiirrolla. Jäsenmaksu koko kolmivuotiskaudelta 2007–2009 on vain 20 euroa. Se maksetaan tilille 127930-507455. Kun maksat, käytä ehdotomasti pankkisiirrosta (ja lehden osoitetarrassa) näkyvää viitenumeroasi. Mikään muu tieto kuin maksajan viitenumero ei välity maksun saajalle. Jos et saanut lehteä, mutta haluat jäseneksi, ota yhteys Anneli Walleniukseen, yhteystiedot ohessa.

Jäsenmaksu koko kolmivuotiskaudelta 2007–2009 on vain 20 euroa. Se maksetaan tilille 127930-507455. Kun maksat, käytä ehdotomasti pankkisiirrosta (ja lehden osoitetarrassa) näkyvää viitenumeroasi. Mikään muu tieto kuin maksajan viitenumero ei välity maksun saajalle. Jos et saanut lehteä, mutta haluat jäseneksi, ota yhteys Anneli Walleniukseen, yhteystiedot ohessa.

TUTKITUSTI SUOMEN PARASTA PANKKIPALVELUA
JO SEITSEMÄNNEN KERRAN PERÄKKÄIN ! *

*Paikallinen, Itsenäinen
Ihmisläheinen, Aito
Suomalainen*

**KANNONKOSKEN
OSUUSPANKKI**

Pääkonttori, Toritie 3 A
43300 Kannonkoski, Puh. 014-5776600

Kalmarin palvelupiste, Kalmarintie 171 B
43270 Kalmar, Puh. 040-5104725

www.kannonkoskenop.fi

*Suomen Paras asiakaspalvelupankki 2001-2007. Taloustutkimus Oy: Kansallinen Asiakaspalvelupalautetutkimus

"Otto olisi myhäillyt" Säveltäjä-Ottoa muistettiin ja juhlittiin

Otto Kotilaisen syntymäpäiväkonsertin vetäjä oli oopperalaulaja Juha Kotilainen, jota Maiju Koponen säesti. Hänkin on sukua.

Säveltäjä Otto Kotilainen syntyi 5.2.1868 Heinäveden Kotilänmäellä. Syntymän 140-vuotismuistoa juhlittiin Heinäveden Musiikkipäivillä 22. heinäkuuta konsertilla, joka keräsi runsaan kuulijajoukon. Konsertti uutisoitiin alueen lehdissä näyttävästi, pitkin jutuina ja runsain kuvin.

- Teksti Tuula Kotilainen
- Kuvat Kimmo Ikonen

"Otto olisi myhäillyt", arvioi Savon Sanomat, "Meidän Ottoa muistellessa" ja "Heinävesi lauloi ja soi" otsikoi Heinäveden Lehti kaksi juttuaan. Warkauden Lehti totesi, että "Oton elämä kiehtoo heinäveteläisiä".

Juha teki konsertista kodikkaan

Heinäveden Musiikkipäivien ohjelma kokonaisuudessaan oli monipuolinen, ja toi esiin Heinäveden tämän päivän keskeisiä musiikkivaikuttajia. Keskeinen voima sekä järjestäjänä että esiintyjänä oli Heinäveden kanttori **Pertti Tahkola**, musikaalisen perheensä avustamana.

Otto Kotilaisen syntymäpäiväkonsertin pääsuunnittelija ja vetäjä oli oopperalaulaja **Juha Kotilainen**, joka oli kerännyt sekä oman perheen että suvun piiristä esiintyjät konserttiin. Se antoi tapahtumalle todella

vahvan, lämpimän ja kodikkaan ilmeen. Konsertti oli varsinainen sukutapahtuma, ei vain aiheensa vaan myös sen ansiosta, että kuulijakunnassakin oli paljon sukulaisia.

Tilaisuus oli suunniteltu pidettäväksi Heinäveden keskustassa sijaitsevalla Varjentiinin aukiolla, mutta sekä esiintyjien että kuulijoiden onneksi lähestyvät mustat pilvet antoivat ymmärtää, että olisi parempi siirtyä katon alle. Lähin laaja katto on Heinäveden kirkossa ja sinne runsaslukuinen väki reippaasti kaatosateessa siirtyi. Siellä kajahtelivat niin puhe kuin musiikkikin komeasti. Kokemusta syvensi se tieto ja tuntu, että siinä kirkossa ovat aikojen kuluessa monen polven Kotilaiset veisanneet ja esiintyneet, ollen yksi heistä itse Ottokin.

Kiintoisa konsertti ihan sukulaisten kesken

Ohjelmaltaan kiinnostavan ja monipuolisen konsertin esiintyjä olivat Juha Kotilaisen tytär **Heinituuli Lehtiniemi**, ja pojat **Juhana**

(piano) ja **Karolus** (viulu). Heidän ja Juhasen esittämänä kuultiin Otton Kotilaisen lauluja, sekä pari sävellystä viululle ja pianolle. Oton lauluja esitti myös oopperalaulaja **Tuomas Tuloisela**, jonka isän äidinisä Emil Kotilainen oli aikoinaan Heinäveden kanttori. Emil ja Otto olivat serkkuja. Hyvänä säestäjänä ja soolopianistina esiintyi heinäveteläinen **Maiju Koponen**, joka hänkin on sukua. Heinäveden Laulu, Pertti Tahkolan johtamana, esitti Otton Kotilaisen kuorolauluja.

Konsertin alussa allekirjoittanut kertoi Otton Kotilaisen elämänavaiheista ja elämäntyöstä säveltäjänä, kansakoulunopettajana Helsingissä ja monipuolisena vaikuttajana suomalaisessa musiikkielämässä. Kerroin myös Oton vahvasta suhteesta Heinäveteen, Kermaan ja Palokkiin, jotka pysyivät hänelle tärkeinä läpi elämän.

Esityksen loppuhuipennukseksi muodostui Oton tyttärenpojan, professori Ensio Ikonen mukaan tulo esitykseen kertomaan henkilökohtaisia muistoja Otton papasta.

Pertti Tahkolan johtama Heinäveden Laulu esitti Otton Kotilaisen kuorolauluja.

Esityksen huipennukseksi Oton tyttärenpoika, professori Ensio Ikonen kertoi muistojaan Otton papasta.

Sukuseuramme kunniajäsenen Otto Kotilainen on poissa

Sukuseuramme kunniajäsenen, Koulutuspäällikkö Otto Kotilainen kuoli Helsingissä 18. toukokuuta 81-vuotiaana. Hän oli syntynyt 20. elokuuta 1926 pienviljelijäperheeseen Pielisjärven Kylänlahdessa.

Kotilainen kertoi, että 22-vuotiaana "jokin kääntyi sisälläni. Tupakka ja viina jäivät ja minusta tuli Jehovan todistaja".

Nuori saarnaaja Otto Kotilainen kutsuttiin 1952 töihin Jehovan todistajien kirjapainoon Helsinkiin. Hän hurmasi laulullaan työtoverinsa Lainan, ja pari vihittiin 1953. Kotilainen työskenteli Jehovan todistajien matkavalvojana vuoteen 1958, jolloin hän aloitti kustantajien suurteoksia myyväna edustajana.

Lahtelaistunut Otto Kotilainen hankki vuonna 1960 yksinään kirjatilauksia enemmän kuin kukaan muu: yli 25 miljoonalla silloisella markalla. Hän perusti Tilauskirja O. Kotilainen -toiminimen, joka työllisti pian 60 kirjaedustajaa. Tuli muutto Helsinkiin ja liiketoiminta kasvoi.

1976 WSOY:n tytärtyhtiö Hyvä Kirja Oy palkkasi Kotilaisen koulutuspäälliköksi. Otto Kotilainen oli kouluttajana väsymätön myyntihengen ja työmotivaation kohottaja. Ammatillaiset arvostivat hänen kirjoittamansa Myyjän käsikirjaa.

Laulutaitoinen ja ehtymätön juttujen kertoja Otto Kotilainen oli haluttu kirjaedustajien palkintomatkojen vetäjä. Yhdellä matkoista Amazon-joella 1986 Kotilainen sai lievän aivoinfarktin. Hän toipui siitä työ- ja metsätyskuntoon, mutta lääkäri patisti eläkkeelle 1988.

Otto Kotilainen oli hyvin kiinnostunut suvustaan. Hänet valittiin sukuseuramme johtokuntaan jo vuonna 1972. Oton kaksitoista-vuotiseksi venähtänyt puheenjohtajakausi alkoi vuonna 1975, ja sen päätyttyä hän jatkoi vielä varapuheenjohtajana vuoteen 1990 asti. Sukuseuran kunniajäsenyyden Otto sai vuonna 1996.

Otto muisteli lämmöllä puheenjohtaja-aikojaan:

"Sehän sujui kuin leikiten, sil-

lä seuran sihteeri Aira Forsman oli valmistellut aina kaiken niin hyvin. Eihän siinä tarvinnut kuin istua pöydän päähän ja alkaa johtaa puhetta!"

Seuramme kunniajäsenen Otto Kotilaisen kirjoittamat muistelmät löytyvät myös Kotilaisten sukuseuran verkkosivuilta www.kotilaistensukuseura.fi.

Vuosikymmen sitten Otto Kotilainen palasi nuoruutensa ihanteisiin ja Jehovan todistajien Herttoniemen seurakuntaan.

Helsinkiäistänyt liikemies ja kouluttaja ei koskaan unohtanut, että hän on Lamminkorven Otton Pielisjärven Kylänlahdessa. Vuosien ajan kesäloman tullessa vene seurasi Oton auton perässä lapsuuden onkirantaan Ahvenlahdelle, josta matka jatkui pitkin Pielistä.

Kaksi vuotta sitten Otto kutsui kaikki kynnelle kykenevät sukulaisensa ja lapsuudenystävänsä kalakeitille Kotilaisten sukumuseoon Jennynkalliolle, Kylänlahden Honkalanpäähän, samaisen Ahvenlahden rantamille. Kutsua noudatti yli 60 ystävää, kuten vuoden 2006 Kotilaisten suku -lehdestä saatoimme nähdä.

Vain muutamaa viikkoa myöhemmin Oton liikuntakyky heikkeni vakavasti.

Kuitenkin vielä muutama viikko sitten Otto ajeli kolmipyöräisellä akkumopollaan kotikylänsä Yliskylän merenrantateitä Helsingissä, pussi leivänmuruja mukanaan. Meidän ihmisten lisäksi myös oravat ja sorsat pitivät Otosta.

*Leo Kotilainen
Lauri Kotilainen*

Saariselän keväthangot kutsuvat sinua!

1. **Matka:** 2009 viikko 11, Hotelli Laanihovi.
Meno 7.3.2009 lauantaina, paluu 14.3.2009 lauantaina.
Hinta 445 €/henk. 2 hh huoneissa. 1 h/huonelisä 112 €.

2. **Matka:** 2009 viikko 14 Hotelli Laanihovi.
Meno 28.03.2009 lauantai, paluu 4.4.2009 lauantaina.
Hinta 468 €/henk. 2 hh huoneissa. 1 h/huonelisä 112 €.

Reitti: 3-tietä Pohjanmaan kautta Saariselälle.
Matkat sisältävät: kuljetuksen, majoituksen, aamupalat ja päivälliset hotellissa, ruokailu myös meno- ja paluupäivänä.

Ilmoittautumiset viimeistään 15.1.2009.

Matkan järjestäjä Samuli Notko Matkat T:mi
Puh. 0400 205995, sähköposti samppa@virpi.net
<http://koti.virpi.net/~snotkomatkat>
y-tunnus 1736352-9 ValM re 7473/04 Mj
Tiedustelut ja varaukset myös numeroista.
Raimo Kotilainen 040 588 3795 ja Saija 040 532 6839

Pianonvirittäjä Onni Kotilainen

**Pianojen ja flyygeleiden
viritykset ja huollot**

puh. 09 872 5527
gsm 050 528 3548
sähköposti
posti@onnikotilainen.com

Vantaa

• Koulutus: Hämeenlinnan ammatillinen opettajakorkeakoulu, ammatin opettaja.
Hämeenlinnan ammatillinen opettajakorkeakoulu, erityisopettaja.

• Opiskellut Schimmelin ja Bösendorferin piano- ja flyygelitehtailta ulkomailla sekä osallistunut lukuisille Suomen Pianovirittäjät ry:n flyygelinhuoltokursseille kotimaassa.

Tapaamme Joensuussa Sokos Hotel Kimmelissä 19.-20. kesäkuuta 2010

Joensuu on seuraava sukukokouspaikkamme. Kokouksen tarkempi osoite on Sokos Hotel Kimmel Pielisjärven rannalla, osoitteessa Itäranta 1, 80100 Joensuu. Lauantai on sukukokous- ja juhlapäivä kuten ennenkin. Sunnuntaiamuna lähdemme aiempien sukukokousten käytännöstä poiketen kolmen päivän mittaiselle Karjalan retkelle Sortavalaan ja Vanhaan Valamoon. Niille jotka eivät lähde rajan taakse, järjestetään sunnuntaina bussiretki Pohjois-Karjalan kohteisiin.

Matkailu lähentää!

Ylä-Savon Kotilaisten pieni mutta kriittinen testijoukko-iskuryhmä testasi Saariselän ruskamatkan 7.-13. syyskuuta muiden matkalaisten mukana. Testatuksi tulivat Ivalojoen kultavaltaukset, Tankavaaran sotarauniot, ja Jäämeren oivalinen uintikelpoisuus peräti EU:n ulkopuolella: Norjassa! Rettoja retkiä Kotilaisille ystävineen on tiedossa lisäksi, kuten toisaalla tässä lehdessä näkyy.

Ylä-Savon Kotilaisten konklaavi kokoontui tällä kertaa Viitostien Leirinnässä Vanhalla koululla Sukevalla. Kiitollisuus ja niihin hyvä mielij kirjoittivat runoratsun huikeaan laukkaan, eikä suotta:

Ylä-Savon tytöt Riitta ja Anna-Liisa apujookkoeneen!

Kiitos vielä viimesestä, iltapäevästä niin rattosasta, ruuasta ja juomasta tosi maestuvasta, paekasta oekeen viihtyisestä, sukulaesten seorasta kerrassaan mukavasta, kaekesta tästä tuljiiiiiiin hyvä mielij!

Kun talavi taaksemme kulluupi ja kesä meelle tupsahtaapi, perinteitä jatketaan ja 04.07.2009 Korpikorsuun kirmataan! Tietoo tulloo kevvään kuluessa aeka onhan kalenterissas!

Ylä-Savon Kotilaiset

Taidetta Kotilaisten sukumuseolla

Naistenviikolla, joka muuten oli melko aurinkoista aikaa muutoin niin sateisessa Pohjois-Karjalassa, oli Pielisjärven Kotilaisten sukumuseolla kahden suvun jäsenen taidenäyttely, kun Marja-Leena Köpman ja Varpu Vuolanto toivat maalauksiaan näytteille viikon ajaksi museon kauniisiin tiloihin.

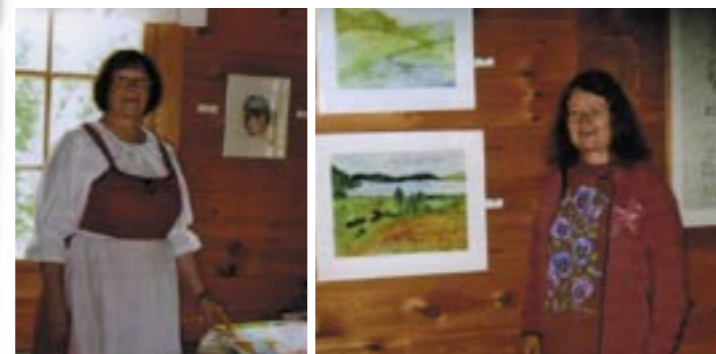
Paikallinen Lieksan Lehti huomioi artikkelissaan näyttävästi tapahtuman. Marja-Leena ja Varpu päivystivät museolla neljä tuntia päivittäin ja kävijöitä oli mukavasti, jotkut jopa etelästä saakka. Olivat huomanneet ilmoituksen netistä. Kävijöitä olisi ollut varmaan enemmänkin, mutta Lieksan Vaskiviikko sattui samaan aikaan, ja tämän monet valittujen totesivat, kun olivat varanneet liput niihin tilaisuuksiin.

Marja-Leena ja Varpu ovat harrastaneet taidetta jo vuosia ja teokset saivatkin ihailua osakseen. Varsinaista sisäänpääsymaksua ei ollut, mutta kävijät saivat lahjoittaa pari kolikko museolle. Vastineeksi he saivat nostaa arpailun, johon oli kirjoitettu voittoesineen nimi. Tai useimmiten: ”Kiitos kannatuksesta”. Näin kertyi mukava summa, jolla taas maksetaan kiinteistövero tai vakuutusmaksuja. Avajaisissa tarjottiin kahvia, simaa ja kahvileipää, joita sukulaiset olivat valmistaneet.

Alkukeväästä museolla vierailivat myös Pielisen Pirteät, jotka otti vastaan Siiri Oravalahti. Hänkin esitteli museoesineitä ja monet olivat iloisesti yllättyneitä tästä ”löydöstä”, johon he saivat näin ensi kerran tutustua. Pielisen Pirteät muutoin emännöivät tilaisuutta hoitaen itse kahvitarjoilun ym.

Talkoolaiset siivitsivät innolla ennen taidenäyttelyä museon ympäristöä. Sadekesänä taistelu pusikoitumista vastaan oli tarpeen. Näin valo pääsi taas paremmin ikkunoista sisään.

Oli mieltä lämmittävää havaita, että nuoremmat ovat ottamassa tarpeellisia tehtäviä hoitaakseen. Me vanhemmat olemme mukana vointiemme mukaan sydämen lämmöllä, ja kiitollisina elämälle kaikista yhteisistä hetkistä joihin museomme suo mahdollisuuden. *Kirsti Elo*

Marja-Leena Köpman (vasemmalla) ja Varpu Vuolanto ovat harrastaneet taidetta jo vuosia. Nyt he toivat työnsä yhteisnäyttelyyn Jennynkallion sukumuseolle Kylänlahteen.

ABLOY® CONTROL Avain uuteen turvallisuuteen

Kodin langaton lukitus- ja hälytysjärjestelmä

Langaton kauko-ohjattava lukitus on edullinen ja helppo käyttää ja asentaa. Se on laajennettavissa yhden oven lukituksesta kattavaksi keskuslukitus- ja hälytysjärjestelmäksi.

Käy tutustumassa **ABLOY® CONTROL** -lukitus- ja hälytysjärjestelmään **ABLOY®**-valtuutetussa lukkoliikkeessä tai katso lisätiedot nettisivuiltamme www.abloy.fi

*Muista **ABLOY® CONTROL** – se muistaa loput!*

”Olenko se minä Hiekan Ida, joka näitä tällaisia ihmeitä näkee ja katselee”

Ida Kotilaisen unohtumaton joulumatka Amerikkaan

Kannonkoskelainen Hiekan talon emäntä Ida Kotilainen, o.s. Vesterinen (s. 1919), matkusti sotien jälkeen Yhdysvaltoihin sukuloimaan. Vuodenvaihteeseen 1952–1953 sijoittuvat muistiinpanot Amerikan matkapäiväkirjasta kuvaavat monia mielenkiintoisia seikkoja, joita keskisuomalainen maaseudun nainen ei ollut kotipitäjässä tullut aikaisemmin tuntemaan.

■ Sofia Kotilainen

Kotilaisen Idan sukujuuret ovat Kivijärvellä. Seutukunnalla vaikuttaneisiin esi-vanhempiin kuuluu muun muassa hänen isoisänsä, lukkari Antti Herranen. Useamman sukupolven takaa Ida on myös Kivijärven Kotilaisten suvun jälkeläinen.

Samoin Idan puoliso Veikko Kotilainen polveutui Kivijärven sukuhaarasta.

Uudelle mantereelle oli kulkeutunut vuosisadan alussa lähisukua, jota Ida kävi matkallaan tervehtimässä.

Sota-aikana Ida Kotilainen oli lukuisten muiden seutukunnan naisten tavoin toiminut Kannonkosken Lotta Svärd -osastossa, ja otanut osaa esimerkiksi ilmavalvontaan talon askareiden hoitamisen ohessa. Raskaiden sotavuosien jälkeen oli päästy jo rauhan toihin.

Kursiivilla eli vinolla tekstillä kerrotut asiat ovat Sofia Kotilaisen kommentteja.

Autolla halki Valtojen

”Marrask. 18 pv 1952. Tämän päivän aamu-na kello ½9 läksimme, lännelle, Superiorista. Matka sujui hyvin, tähän saakka, monen kaupungin läpi on tultu ja pysähdyimme yöksi tänne ”Bismark” nimiseen kaupunkiin, väkiluku tässä kaupungissa on 15,500 henkeä. Ensimmäisenä päivänä ajoimme 500 mailia. Sää oli sateinen vettä ja räntää on satanu ja tuuli on ollut kova.

19.11.52. Läksimme aamulla kello 6 a.p. paikkakunnan aika oli 5. Ajoimme tänään 575 mailia. Pysähdyimme ½6 i.p. ”Livingston” nimiseen kaupunkiin jossa yövyimme. Paljon on ollut nähtävää, joka päivä jotain uutta. Ilma on ollut kaunis, aurinko on paistanut, mutta tuulta on ollut.

20.11.52. Kolmas päivä on ollut oikein kaunis ja tyyntä ilma, matka on sujunut hyvin. Yöksi menimme Clements’in enon taloon, heillä oli uusi sievä talo ja talon väki ystävällistä. Ajoimme siinä 500 mailia, seudut joiden läpi ajoimme on ollut oikein sieviä. Spokane oli tämän kaupungin nimi.

21.11.52. Nyt on viimein päivä matkasta, kun pääsemme sitten Portland, Oregon. (Kirjoitettu myöhemmin) Viimeinen päivä meni hyvin, vaikka tie oli kovin mutkainen ja ajoimme, korkeita vuoren rinteitä, Esteri ei uskaltanu katsella alas, pelkäsi kovin ja koitti jarruttaa kaaraa vaikka ei ollut ajamassakaan.

Kyllä sieltä oli kaunis näköala, näin sellaisia paikkoja ettei niitä osaa selittää, ne täytyy nähdä. Ihan tuli ajatelleeksi, että onko tämä totta, että tällaista on ja olenko se minä Hiekan Ida, joka näitä tällaisia ihmeitä näkee ja katselee. Olemme ottanu joitakin kuvia, mutta eihän ne kuvassa näytä sellaiselta kun oikein luonnossa. Haluaisin ajaa tämän saman matkan kesän aikana, kyllä se olisi varmaan kaunista.

”Näin sellaisia paikkoja ettei niitä osaa selittää, ne täytyy nähdä. Ihan tuli ajatelleeksi, että onko tämä totta, että tällaista on ja olenko se minä Hiekan Ida, joka näitä tällaisia ihmeitä näkee ja katselee. Olemme ottanu joitakin kuvia, mutta eihän ne kuvassa näytä sellaiselta kun oikein luonnossa.” Oregonin osavaltion ylpeys, yli kolme kilometriä korkea Mount Hood -vuori säväyttää, kun se ilmestyy tien mutkan takaa.

Näissä kaupungeissa olen käynyt. ”Dulutissa”, olen käynyt siellä monta kertaa, se on iso kaupunki väkiluku on siellä 101,075 henkeä (1951). ”Bismark” jossa yövyimme oli väkiluku 15,496. ”Livingston” jossa myös oltiin yötä 6,642 henkeä. ”Spokane” oli myös isompi, väkiluku 122,001 henkeä. Täällä ”Portland”issa on 305,394 henkeä.

Ajoimme monen valtion läpi tällä matkalla. Wisconsin, Minnesota, Dakota, Montana, Idaho, Washington ja Oregon.

Näissä valtioissa tulin käyneeksi tällä lännen matkalla.”

Amerikan ihmeitä

Ida tutustui matkalla moniin vieraisiin paikkoihin, sanoihin ja ilmiöihin, joita kirjasi seikkaperäisesti muistiin päiväkirjaansa:

23.11.1952. Nyt on sunnuntai-ilta. Istumme täällä Helenin istumaruomassa, kaikki koolla. Toiset lukee, minä kirjoitan, kun en osaa lukea. Ei ole suomalaisia kirjoja enkä viitsi kutoa näin sunnuntai-iltana, niin tuumasin että kirjoitan. Aika menee hyvin, olimme ajelulla tänään päivällisen jälkeen, parituntia ajeltiin ja katseltiin ympäristöä. Täällä kukat kukkii, ruusut ja monet muut, täällä on kesä.

27.11.1952. Tämä päivä täällä Amerikassa pidetään ”Kiitospäivä” nimellä ja sunnuntaina toorit on kiinni, samoin koulut, eikä olla työssä. En ole vielä tietoinen miksi tämä päivä pyhitetään, mutta otan myöhemmin selvää. Kävimme eilen sellaisessa tehtaassa missä tehdään ”kukeksia” kaikenlaisia, saimme jokainen pakettin mukaamme kun läksimme, siinä oli monenlaisia keksejä niinkuin Suomessa sanotaan. Kävimme myös sellaisessa tehtaassa jossa tehdään suuria koneita, sellaisia nostolaitteita pienempiä ja isompia, lumiauroja, ja kaikenlaisia joita en ymmärtänyt mitä ne oli.

Tänään kävimme sellaisessa paikassa jossa on eläimiä, karhuja, susia, apinoita monenlaisia ja käärmeitä, lintuja, haisunäätä, leijona, tiikeri, ilves, kaikenlaisia kissaeläimiä ja sellaisia mitkä söi ja kulki vaan pää alaspäin, en kaikkien nimeä tullu tietämään. Lintuja oli harakasta asti, riikinkukko kanoineen, papukaijoja ja monia muita joita en jaksa nimittää. Huomenna meitä on kutsuttu Mikkelsonille päivällisen jälkeen ja siellä olla sitten iltasella. Siellä on varmaan haituuni paikka. Kiersimme tänään myös kaikenlaisissa kauniissa paikoissa. Kyllä täällä on kesällä varmaan kaunista, kun tähän aikaan vuodestakin ruusut ja monet muut kukat kukkii. Kyllä tämä America on ihmeellinen.

14.12.52. Nyt on sunnuntai-ilta, tai ei kovin ilta vielä, kello on vasta 5si. Niin on taas yksi päivä menny ilta puoleen. On ollut sievä päivä, ihan kesäilma, aurinkoa ja lämmintä. Suomessa värjöttelevät kylmän käsissä ja täällä minä olen kesässä, näkee täällä luntakin.

Tänne näkyy korkea vuori, se on sama, mikä näkyy niissä meidän kotoisissa elokuvissa, mutta en nyt muista nimeä.

Jouluviikko, eikä yhtään tunnu sille

Maanantai 22.12.52. Klo 7.30. S.a. 19.30 tai ½ 5 a p. Nyt on sitten Jouluviikko eikä yhtään tunnu sille, ei ole mitään Joululvalmistuksia, ei tarvitse siivota ei pestä ei silittää eikä leipoa, ei yhtään mitään lisätyötä, ei tunnu että onkaan Joulutuloa kun ei ole mitään touhua.

Lahjoja on ostettu ja kuusi on jo sisällä, lauantaina tuotiin kuusi ja Helen koristeli. Sievä kuusi ja eilen Myrna laittoi pienen kuusen kuntoon.

Televisiosta näkyy kuvia, ja joskus näkee kunnan painiakkin. Painista pidän enempi, kun nyrkkeilystä, kun eivät osaa kunnolla nyrkkeillä, ovat aina kiinni toisissaan. Tässä muutama ilta sitten oli sellainen nyrkkeilyottelu, että sitä kyllä katseli, olivat niin tasaväkinen pari. Kaksi kertaa on suomalainen Mäki ollut painimassa. Ensimmäisen ottelun raukka hävisi, mutta toinen oli tasapeli, kello soi liika aikaseen.

Suomalainen olisi varmaan voittanu, kyllä se vasta painia oli raivoissaan, niin vihanen että oikein suhisi, kun ei voittanu. Olimme illalla kirkossa, siellä oli Jouluohjelmaa, en tunne täällä Amer. kirkossa olevani kirkossa.”

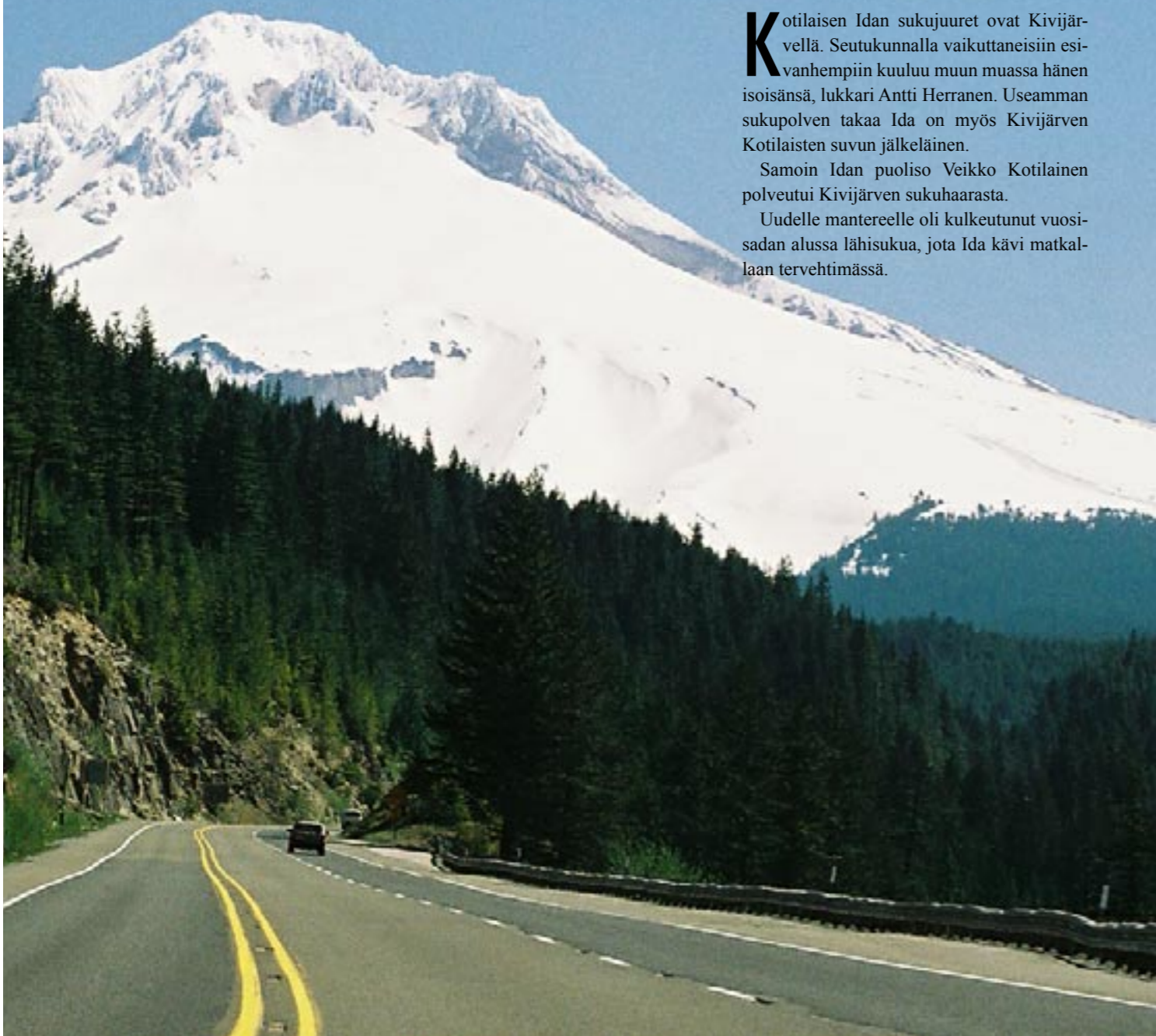
Erilaiset joulunpyhät

Amerikkalaisessa joulunvietossa oli paljon uutta ja erikoistakin:

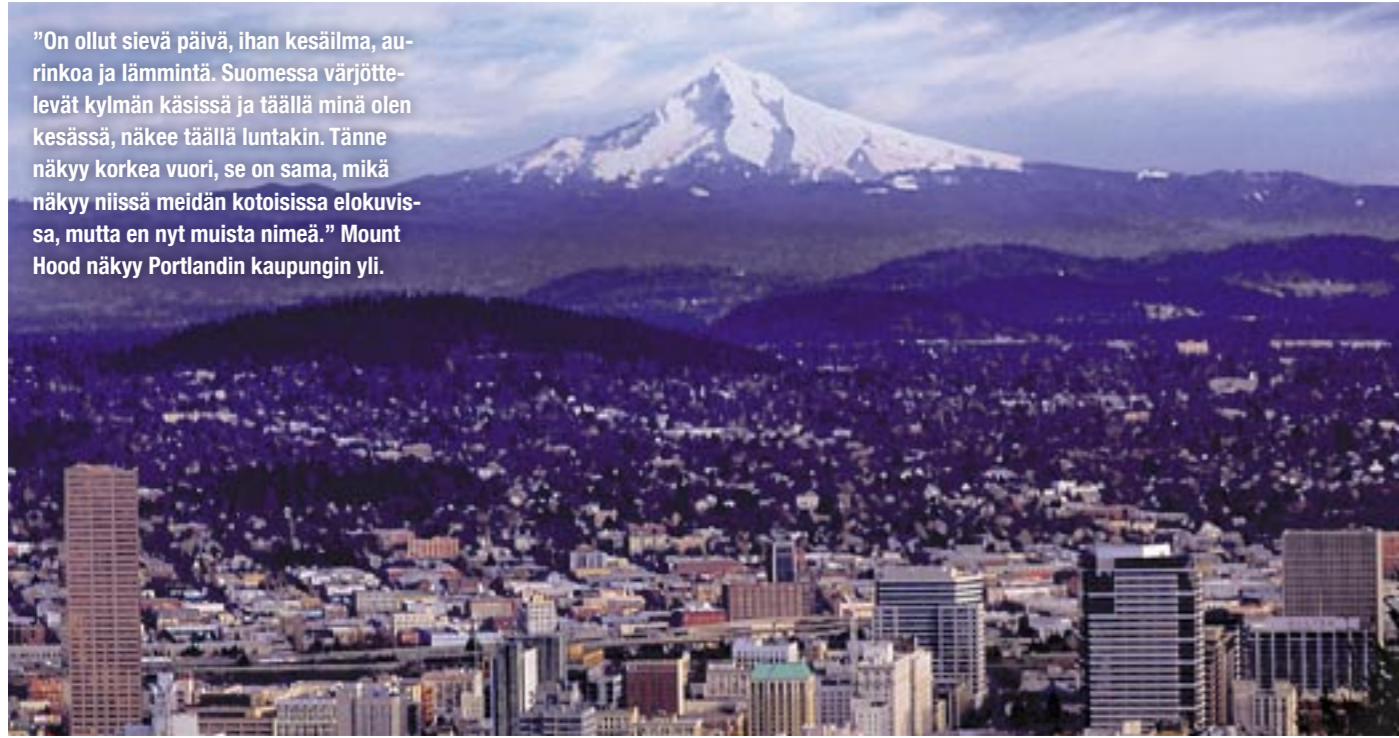
”Joulupäivä 1952. Nyt on sitten joulu, Joulun armainen. Kyllä tämä American Joulu on paljon erilaisempaa kun Suomen, kyllä pidän enempi Suomen Joulusta, vaikka ei siellä pukki tuo niin paljon lahjoja kun täällä toi, en ole ollut kotona niin kiltti kun täällä kyläreisulla. Ei ole sellaista tunnetta että on Joulu, mutta kotona sen jo tunti monta viikkoa että Joulu on tulossa. Tämä päivä ei tunnu yhtään kummemmalta kun joku muukaan päivä, eikä aatto ollut sitä mitä se on Suomessa.

Minun pitäisi mennä huomenna Mikkelsonien kanssa Astoriaan, Elsi-tädin kotia katsomaan, jos nyt ilma pysyy sellaisena että voidaan lähteä, äsken satoi muutama hiutale lunta, ihan on sula maa, sielläkään ei saa Joulutunnelmaa kun ei ole lunta. Lehmät on ulkona laitumella, saipsa Suomessa lehmät olla vähän enempi laitumella. Täällä ei aatto ole niinkuin Suomessa että aatto juhlista jaloin.

Sain lahjaksi Ella-tädiltä 2 pyyheliinaa, Esterin perheeltä pöytäliinan ja hyvää hajua ja Helenin perheeltä monenlaista, millä voi kaakkutaikinaa sotkea, tyynyliinoja 2 kpl ja sitten sellaista millä voin tehdä kauniita sohvatyynyjä ja mattoja, tauluja. Oi voi, ihan ihmeellistä, juuri sellaista olen halunnut kun mitä sain, kyllä pukki on kuulostanu minun

”On ollut sievä päivä, ihan kesäilma, aurinkoa ja lämmintä. Suomessa värjötlevät kylmän käsissä ja täällä minä olen kesässä, näkee täällä luntakin. Tänne näkyy korkea vuori, se on sama, mikä näkyy niissä meidän kotoisissa elokuvissa, mutta en nyt muista nimeä.” Mount Hood näkyy Portlandin kaupungin yli.

toivomuksia. Saa nähdä miten saan kaikki tavarani Suomeen, niitä keräytyy niin paljon.

Kiitospäivä on täällä Ameriikassa juhla siksi, ensimmäiset valkoihoiset kun tuli tähän maahan ja kylvivät siemenensä ja kun saivat ensimmäisen sadon korjata, niin päättivät siitä kiittää ja siitä saakka on 27.11. pidetty, Kiitospäivän nimellä ja minusta tuntui niin kuin ihmiset odotti kiitospäivää enempi kun Joulua. ”Porkki” tai ”Kalkkuna” suomeksi on Kiitospäivän samoin Joulupöydällä.

Perjantai 26.12.52. Tämä päivä Suomessa on Tapaninpäivä, täällä ei sitä ole. Minä olin kyllä Tapania ajamassa, Mikkelsonien kanssa. Ajoimme Astoriaan Elsie-tädin kotiin, oli mitä kaunein päivä, ihan kuin kesäpäivä siellä meidän kylmässä pohjolassa.

Elsi-tätiillä Jakkinsa kans on mitä somin pikku koti, se on pienellä alalla mutta paljon siihen on silti mahtunu. Meitä pidettiin siellä hyvänä, olimme yötä ja Elsie-täti keitti meille riisipuuroa, Suomalaista Jouluruokaa, söimme vankasti ja sitten lähdettiin ajamaan Portlandiin.

Poikkesimme matkalla Mikkelsonien tuttavia katsomassa, hauskoja ihmisiä, söimme heillä ”Tinerin”, ja minä sain pussillisen pähkinöitä heidän omista puista. Kaunis koti oli sekin koti. Sieltä ajoimme Bystedille. Mikkelsonit olisi kyllä viny minun mielellään vielä kotiinsa, mutta en joutanu enää mennä.”

”Lehmät ne on vaan ulkona vaikka on lunta”

”Jouluk. 28.12.52. Tänä aamuna läksimme Portlandista kello 9.10. On ollut kallioisia paikkoja ja tasasta silmän kantama ja kokeita mäkiä on ajettu, niin korkealla että pilvet on ollut melkein käsin kosketeltavissa, niin mut-

kaisia tiet, että tällä lailla vaan [päiväkirjaan on piirretty aaltoviivaa].

Kävimme matkalla eräässä tuttavissa, mutta ei saatu olla siellä yötä kun ei ollut tilaa, ajoimme sitten vielä monta kymmentä mailia ja yöksi pysähdyimme ”Ontario” nimisessä kaupungissa. Hyvä yöpaikka lämmintä ja puhdasta, maksoi siinä 7 dl. 4 hengeltä.

Lehmiä on näkyny paljon, ne on vaan ulkona vaikka on lunta. Kyllä se on minusta hirveätä, kun ne koittaa lumen alta kaivaa ruokaa, kyllä niille ajetaan laitumelle heinää. Yksi lauma oli varmaan tuhansia päitä ja häntiä, mutta ei ne ole niin viisaita kun meidän lehmät.”

”Jouluk. 29.12.52. Tänä aamuna lähettiin siinä 8 aikaan liikkeelle. Kävimme ensin syö-mässä ja nyt ollaan matkalla kello on 9sän, jatkan illalla. Nyt on jo seuraava päivä, ei tullut illalla kirjoitettua. Hyvin päivä meni ja paljon oli näkemistä, hevosia, lehmiä ja lampaita ja maisemat on näkemisen arvoiset. En muistanu siitä kirjoittaa, kun kävimme Mikkels. kanssa katsomassa ”Siisaitissa” merielukoita ja näin Tyynenmeren myös.

Keskiviikko 31.12.52. Nyt on viimeinen päivä tätä vuotta, niin on taas vuosi vanha vaipunu hautaan riemuineen ja murheineen. Matka on sujunu hyvin, ilma on ollut kaunista. Aamusta oli ensin sumua. Yöpaikasta lähdimme jo 6delta.

Tänään on nähty sikoja isoja laumojia lumihangessa tonkimassa ja mustia sikoja, meillä Suomessa oli sotavuosina mustia sikoja, mutta ne muuttui vasta kuoltuaan mustaksi, mutta nämä joita näimme eläviä ja mustia. Minusta on kovin paha katsoa elukoita, lumihangessa kaivamassa ruokaa. Pieniä vasikoita, jotka meillä juovat vielä maitoa, siellä ne raukat kahlaa lumessa ja kylmässä. Karvaa niissä näytti olevan, sellaisia karvakukkaroita.”

”Olisipa Suomessa sellaiset tiet kun on täällä”

Uuden vuoden päivä kului jälleen matkatesa. Perille päästyä saatiin kahvit ja jäätelöä.

”Uusi Vuosi 1953. Tämä loppu matka meni hyvin läksimme siellä yöpaikasta 1 aikaan 2½ tuntia kesti vaan ajaa. Clem ajaa aika lujaa, mutta tiet on hyvät, olisipa Suomessa sellaiset tiet kun on täällä Ameriicassa. Ajoimme tänään sellaisen kaupungin ”St. Paul”s läpi, liekö sama josta Suomessakin on puhuttu.”

Joitakin viikkoja myöhemmin Ida suuntasi jälleen valtameren yli kotia kohti. Loppujen lopuksi, kaikista uudenaikaisista hienouksista huolimatta, suomalaissiirtolaisten jälkeläisten elämässä oli Idan näkökulmasta katsottuna jotakin tutun turvallista:

”Tammik. 17. 1953. Nyt on Sunnuntai-aamu. Olen täällä Tyynen ja Edin luona, on hiljaista, emäntä ja isäntä on navetassa ja vanhin ja nuorin lapsista nukkuu ja keskimäiset lapset meni pyhäkouluun. Kello on 9 a.p.”

”Kyllä se on minusta hirveätä, kun ne koittaa lumen alta kaivaa ruokaa, kyllä niille ajetaan laitumelle heinää. Yksi lauma oli varmaan tuhansia päitä ja häntiä, mutta ei ne ole niin viisaita kun meidän lehmät.”

Yhdessä matkustaminen on hyvä tapa tutustua sukulaisiin

Elämykset yhdistävät

Jo matkalla linja-autossa on tunnelmaa, kun se noukkii kyytiinsä matkalaiset Helsingin Rautatien torilta alkaen läpi Suomen. Ja perillä Lapissa odottavat kimaltavat kevähänget! Kokenut lapinmatkojen ammattilainen, metsätalousinsinööri Samuli Notko tarjoaa uutta latausta aurinkoenergialla kaikille elämänsä virtaa kaipaaville.

Kotilaisten sukuseurassa on vuodesta 1957 lähtien kokoonnuttu yhteen myös virallisten kokousten väleillä, nimittäin paikallisissa sukukerhoissa. Kerhot ovat oivallisesti täydentäneet sukuseuran muuta toimintaa.

Sukukerhojemme vanhoilla alueilla väkeä on vähän, mutta siitä huolimatta tarve tavata ihmisiä on säilynyt. Miten siis jatkettaisiin paikallisia yhteen kokoontumisia?

Läheisten sukulaisten tapaamiset tahtovat jäädä entistä harvemmiksi. On kiirettä ja lisäksi asutaan kaukana toisistaan ympäri maata. Tapaamiseen tarvitaan aina jokin syy. Yleensä se on ollut häät, syntymäpäivät tai hautajaiset.

Jokainen muistaa hautajaisista kommentteja, että ”kunpa tapaisimme iloisemminkin merkeissä”. Hyvä on! Tavataan sitten iloisemmissa merkeissä!

Eikä tapaamisen tarvitse tapahtua sukuhaaran syntysijoilla. Jospa lähettäisiin yhdessä reissuun, lähiseudun sukulaisten ja ystävien kesken. Silloin tapaamisella on puoleensa vetävä, aikaan sopiva, luonteva tarkoitus.

Eikä tässä kaivata suurta, kymmenien henkilöiden tapahtumaa. Pienikin ryhmä riittää. Arki jää taakse, ja rentoutunut juhlan tuntu syntyy tapaamisesta itsestään.

Ajatuksena on nimenomaan pientenkin ryhmien lähteminen reissuun ilman, että mukaan tarvitsee työläästi haalia kymmenien henkilöiden matkaseuruetta. Nyt meillä on

siihen mahdollisuus.

Samuli Notko Matkat tarjoaa Kotilaisille ja Kotilaisten ystäville räätälöityjä, asiallisen hintaisia matkoja. Eikä ryhmän jäsenten tarvitse olla verisukulaisia. Ystävyyskin riittää. Matkatoimisto täyttää sitten tilausbussin tyhjästä istuimet muilla matkailijoilla, jolloin matkan hinta voidaan pitää kohtuullisena. Parhaimmillaan koko bussilasti voi muodostua enemmän tai vähemmän hiljaisista Kotilaisista...

Hauska matka vaatii helposti jälkilöylyt, eli kokoontumisen porukalla katselemaan matkakuvia ja suunnittelemaan seuraavaa matkaa. Se on juuri sitä, mikä sukuseuramme paikalliskerhojen päämääräkin on ollut: mukavaa yhdessä olemista ja tekemistä, ilman sääntömääräisyyden paineita.

Ylä-Savon Kotilaisten testiryhmällämme on jo hyviä kokemuksia Lapin ruskamatkasta. Seuraavaksi on tarjolla huolettomia hiihtomatkoja Lapin kimmeltäville kevähängetille.

Ennen pitkää näemme, miten yhdessä matkailu täyttää sukuseuran paikallisen yhteen kokoontumisen tavoitteita. Täytyvätkö bussit kokonaan Kotilaisista?

Leo Juliuksen poika

Tilaa sukuseuran Kullattu rintamerkki

Iisalmessa esitelty Kotilaisten suvun tunnus riippuvine nuottiavaimineen. Kullattua puhdasta hopeaa, sopii kaikkiin asuihin sekä naisten että miesten käyttöön. Hinta 12 euroa + lähetyskulut 4 euroa, useampi merkki samoilla lähetyskuluilla. Lasku lähetyksen mukana.

Tilaa merkit postikortilla:
Kotilaisten sukuseura, Anneli Wallenius,
Sinikuja 1 C, 01620 Vantaa tai netistä:
www.kotilaistensukuseura.fi
(Ei puhelintilauksia!)

”Sukuseuran toinen kokous pidettiin Kuopiossa 29.–30. kesäkuuta 1957. Jotta mahdollisimman monet suvun jäsenet saataisiin toimintaan ja tietoisiksi Sukuseurasta ja sen tarkoituksesta, päätettiin kaikille niille paikkakunnille, joista valittiin jäsenet johtokuntaan, saada perustetuksi paikalliset sukukerhot”, pöytäkirja kertoo.

Kerhojen toiminta oli mainittujen johtokunnan jäsenten vastuulla. Kuopion ”Suku-Otto” Kotilainen oli väsymätön sukukerhojen puuhamies. Ennen pitkää hän saattoi raportoida seitsemän Kotilaisten sukukerhon toiminnasta eri puolilla Suomea.

Suku-Oton lista seitsemästä kerhosta

Suku-Otto Kotilaisen muistiinpanoista löytyi tällainen yhteenveto sukukerhoista:

1. 29.10.1957 **Kuopion** Kotilaisten sukukerho perustettu Pohjolankatu 4 B 22 Otto Kotilaisen asunnossa. Osanottajia 13. Uusittu kokous 11.5.1968, osanottajia 13. Seuraava 16.5.1971, osanottajia 27. Ilmi Heimolalle kiitokset kokouspuuhasta ja Kerttu Kotilaiselle hyvää menestystä vilkkaan toiminnan jatkumiseen.

2. **Helsingin** Kotilaisten Sukukerho Ruotsalaisen Yhteiskoulun kerhohuoneessa Topeliuksenkatu 2, osanottajia 38. Toiminta on ollut vilkkainta ja tuloksellisinta, josta kiitokset Ilmi Heimolalle ja Niilo Kotilaiselle. – Perustettu 7.11.1957

3. 12.6.1960 **Rääkkylän** Kotilaisten sukukerho maanv. Kusti Kotilaisen kotona Sangenlahden kylässä Kustin 85-vuotispäivillä, osanottajia 60-70. Seuraava kokous 26.7.1970 Oravilahden Kotilassa. Toivotaan lyhempiä kokousten väliaikoja.

4. 5.11.1960 **Heinäveden** Kotilaisten sukukerho Lammunniemen Kotilassa, osanottajia 28. Kerho on pitänyt vuosittain kokouksia, joissa on valittu toimitsijat seuraavalle kokoukselle, joista Aune Pesonen on huolta kantanut. Muistiinpanoja ja kuvia kokoustilaisuuksista.

5. 16.4.1967 **Kivijärven-Kannonkosken** Kotilaisten sukukerho perustettu Kannonkoskella Hiekantalossa. Johtokuntaan valittu 8 jäsentä. (23.10.1955 Kivijärven Purolassa sukuviihjuhlasta sanomalehtiutinen.)

6. 18.8.1968 **Pielisjärven-Nurmeksen** Kotilaisten sukukerho (nimeksi sopinee Pohjois-Karjalan) perustettu Nurmeksessa Työväenkatu 13 rouva Jenny Makkosen kodissa. Osanottajia 19. Toiminta vireää ja läheistä sukulaistuntua. Kiitokset Jennylle.

7. 24.10.1968 **Etelä-Karjalan Kotilaisten** sukukerho Lappeenrannassa (Ilmi Heimola herättäjänä ja hänellä tarkemmat muistiinpanot).

Vuosittain pidettävän kokouksen ajasta tietojenmerkintää: Pääkaupungin Kotilaisten

Saammeko elvytetyksi vanhan sukukerhoperinteen myös Pohjois-Karjalassa?

Kotilaisten sukuseura synnytti 1950–60-luvuilla joukon paikallisia sukukerhoja, joista osa toimii edelleen. Pohjois-Karjalassa toimi alkuun kaksikin sukukerhoa. Tässä tarinaa niistä toisesta, Pielisjärven-Nurmeksen kerhosta. Toinen kerho oli Rääkkylässä. Saisimmekohan paikallisen sukukerhotoiminnan elpymään myös Pohjois-Karjalassa (siis Jennynkallion vireän sukumuseotoiminnan lisäksi), kun kokoonnumme Joensuuhun kesällä 2010?

Pielisjärven-Nurmeksen Kotilaisten sukukerho perustettiin 18. elokuuta 1968 Jenny Makkosen, os. Kotilainen kodissa, Työväenkatu 13:ssa Nurmeksessa. Kerhon perustajat kuvassa Jennyn ulkorapulla. Jenny itse edessä vasemmalla, Suku-Otto takana oikealla.

kokoontumisaika: Klemetinpäivää 23.11. lähin lauantai. Heinäveden Kotilaisten: lokakuun viimeinen sunnuntai. Pielisjärven-Nurmeksen Kotilaisten: kesäkuun viimeinen sunnuntai.

Pielisjärven-Nurmeksen sukukerho

Voisi sanoa, että sukuseura-asia sai helposti jalansijaa osassa Pielisjärven Kotilaisia Jenny Maria Makkosen, os. Kotilainen, ansiosta. Hänen isänsä oli Tattarin isäntä Paavo Kotilainen.

Jenny oli nuoresta asti ollut kiinnostunut suvun historiasta, ja siitä tuli myös hänen elämäntyönsä. Hän tuli mukaan Kotilaisten sukuseuran toimintaan asuessaan Helsingissä vuosina 1956–1963. Jenny Makkonen otti seuran toimintaan aktiivisesti osaa viimeisiin vuosiinsa saakka. Kuten Kirsti Elo,

hänen veljensä tytär, mainitsi: ”Jenny-täti ei pyytänyt, vaan määräsi meidät menemään sukuseuran kokouksiin!”

Jenny työ kantoi hedelmää, sillä hänen perheeseensä kuuluvien Pielisjärven Kotilaisten osuus sukuseuran toiminnassa on ollut näkyvää. Pielisjärveläisiä on ollut ja on edelleen runsaasti niin sukuseuran johtotehtävissä kuin tilaisuuksien järjestäjinä ja osallistujinakin.

Jenny perusti museon ja sukukerhon

Jenny Makkonen muutti takaisin Nurmeeseen Helsingistä vuonna 1963. Hän perusti taloonsa Nurmeksen Työväenkatu 13:ssa ”aittamuseon”, johon hän keräsi Pielisjärven Kotilaisille kuuluneita esineitä.

Jennyn kotona pidettiin myös Pielisjärven-

Sukukerho kesällä 1969 Hilma ja Veikko Kotilaisen kotona Puronniemessä, Pielisjärven Kylänlahden Honkalanpäässä. Siiri Oravalahti tarjosi kerholaisille lounaan kotonaan Anttilassa. Puronniemessä juotiin iltapäiväkahvit, ja Veikon tyttäret Terttu, Martta, Kirsti tarjoilivat Siirin paistamia vehnäsiä ja kakkuja.

Nurmeksen Kotilaisten sukukerhon perustava kokous 18.8.1968. Kerhon tapahtumista tässä esitetyt tiedot pohjautuvat Jenny Makkosen sukuseuran vuosikokouksille laatimiin toimintakertomuksiin ja Siiri Oravalahden muistitietoihin.

Siiri Oravalahti muistelee, että kerhon perustamiskokouksessa olivat läsnä ainakin Jenny Makkonen Nurmeksesta, josta tuli puheenjohtaja, Siiri Oravalahti Kylänlahdesta, valittiin sihteeriksi, Veikko Kotilainen Varpasesta, taloudenhoitajaksi, mukana vaimonsa Sirkka Kotilainen edelleen Otto Kotilainen (”Suku-Otto”) Kuopiosta, Kerttu Utriainen, Veikko ja Hilma Kotilainen ja Oili Kotilainen Kylänlahdesta, Vilppu Kotilainen, Egyptinkorvesta, Veikko ja Pirkko Kotilainen Nurmeksesta, Hilja ja Elvi Kotilainen Lieksasta sekä pieni Lea Oravalahti Kylänlahdesta Siiri-äitinsä mukana. Tarkempia tietoja kokouksen kulusta on pöytäkirjassa, joka löytynee Jennyn jäämistöstä.

Siltavaara, Vieki, Kylänlahti ja Nurmes

Siiri Oravalahden kertoman mukaan vuonna 1968 kerho vietti pikkujoulun Viekin seurakuntatalossa. Tilaisuudessa oli osanottajia runsaslukuisesti, pääosin Siltavaaran, Viekin ja Nurmeksen Kotilaisia. Kylänlahdesta oli vain muutamia, koska oli talvi ja kulkuyhteydet olivat taksin varassa. Siiri kertoi lei-

poneensa tapahtumaan 200–300 karjalanpiirakkaa tarjoiluksi, koska Jenny oli ilmoittanut varanneensa tilat, mutta tarjoilu oli avoin. Sihteerit tarttui toimeen.

Kerho toimi vapaamuotoisesti ilman virallisuutta. Kesäkuun lopussa vuonna 1969 pidettiin sukukerhon kokous Kylänlahden Honkalanpäässä olevassa Puronniemen talossa, jonka isäntäväkenä olivat Veikko ja Hilma Kotilainen. Osanottajina oli noin neljäkymmentä Nurmeksessa ja Pielisjärvellä asuvaa tai lomailevaa sukulaista.

Siiri Oravalahti, sukukerhon sihteeri ja puuhakas suuren perheen emäntä, oli leiponut kahvipullat. Lomalla olevien sisartensa kanssa järjesti tarjoilun omassa lapsuudenkodissaan. Puronniemen muistorikas, nostalgisen kaunis pihapiiri ja Karjalan kesä, meille sukulaisille se oli kesän kohokohta.

Valitettavasti talon isäntä, Veikko Kotilainen (edellä mainitun Tattarin Paavo Kotilaisen vanhin poika) oli Joensuussa sairaalassa, eikä enää voinut olla mukana. Hän siirtyi pois keskuudestamme seuraavana syksynä.

Toiminta oli vireää ainakin kesään 1977

Merkintöjen mukaan kerho kokoontui vuonna 1969 Viekiissä viettämään pikkujoulua. Tapaaminen oli Toivo ja Sirkka Kotilaisen kotona. Laulettiin joululauluja ja joulupukki

muisti kilttejä lapsia.

Pielisjärven-Nurmeksen Kotilaisten sukukerho teki retken kesällä 1971 Lieksan Kotiseutumuseoon ja kokoontui nähtävästi myös kesällä 1973 Lieksassa. Näistä tapaamisista ei ole tarkempia muistiinpanoja.

Seuraavien merkintöjen mukaan kerho kokoontui Nurmeksessa Jenny Makkosen luona 10.8.1975 muistelemaan edesmennytä Samuli Kotilaista, joka kuoli Amerikassa 11.6.1975 melkein 94-vuotiaana. Hän oli sukulainen, sukuseuran ja sukukerhon jäsen. Osanottajia oli tilaisuudessa 14 henkeä.

31.7.1977 kerholaiset kokoontuivat Kylänlahden Lampilassa Kerttu Utraisen os. Kotilaisen luona. Ohjelmassa oli emännän esityksen lisäksi silloisen sukuseuran puheenjohtajan Otto Kotilaisen selvitys Pielisjärven Kotilaisten sukujuurista. Kirsti Elo kertoi tekemästään Intiaan suuntautuneesta matkasta. Osanottajia paikalla oli 25.

Merkinnät Pielisjärven-Nurmeksen Kotilaisten sukukerhon toiminnasta loppuvat tähän.

Kirjoitus pohjautuu pääasiassa Kotilaisten sukuseura 50 vuotta -kirjan lukuun Pielisjärven Kotilaiset; kirjoittanut Marja-Leena Köpman os. Kotilainen. Kirjan painos loppussa. Korjattu ja täydennetty painos on suunnitteilla.

Airi ja Arno Kotilainen toivottavat sydämellisesti tervetuloa lauantaina 22. marraskuuta kello 18

Legendaarinen Allun grilli Myyrmäessä kutsuu Kotilaiset sukutapaamiseen

Mika Häkkisen kantapaikkana tunnettu formulahenkkinen Moottoriravintola Allun Grilli Vantaalla kutsuu Kotilaisia sukutapaamiseen. Ravintola on löytänyt uuden kotipaikan Myyrmäentie 2:sta, vastapäätä Myyrmäen uimahallia.

Tallella ovat Mika Häkkisen kumintuoksuinen kantapöytä ja tuhti ruokalista, sekä palveluhenkiset Airi ja Arno Kotilainen.

Moottoriravintola Allun Grillistä tuli jo vuosia sitten pyhiinvaelluspaikka Formula 1:n ja Mika Häkkisen ihailijoille. Ravintola ja sen pitäjät Allu eli Airi ja Arno Kotilainen tulivat samalla kuuluisiksi pitkin Eurooppaa.

Moni ulkomainen moottorilehti on esitellyt lukijoilleen niin ravintolan kuin sen suosituimman ruoka-annoksenkin: Häkä Specialin. Siinä on hänen sisäfilepihvin seurana kermaviherpippurikastike ja perunoiden höysteenä aurajuustokastike. Annoksesta pitävät Mika Häkkisen lisäksi tuhannet muutkin Allun Grillin asiakkaat.

Ruokalaji syntyi yhteistyönä parikymmentä vuotta sitten. Allu eli Airi Kotilainen kehittäi perunat. Arno Kotilainen ja Mika Häkkisen Harri-isä löivät päänsä yhteen ja kehittivät lihapuolen.

Mika Häkkinen piipahtaa toisinaan Allun Grillillä, kun ehtii kiireiltään. Mika tuli käymään nytkin, kun Allun Grilli muutti Myyrmäkeen. Hän ei unohtanut sitä, että Allun Grilli luotti Mika Häkkiseen hänen kilpa-autoilijan uransa ensimmäisenä sponsorina joskus 80-luvun alussa.

Moottoriturheilun pyhiinvaelluspaikka

Arno näyttää saksalaisen Auto Bild -lehden ja ranskalaisen L'Equipe -lehden, joissa Allun Grilli omistajineen ja Häkä Specialeineen ovat saaneet reilusti palstatilaa. Vuosien mittaan grillistä on tullut tunnettu ulkomaita myöten.

Ravintolassa onkin "kisastudio" aina

Vuosien mittaan Allu ja Arno Kotilainen ovat keuhkineet autourheilun ystäviä.

Formula 1 -ajojen aikaan. Ja tarvittaessa audioloajat joustavat. Suurikuvainen televisio näyttää kuminkatkuiset kisat komeammin kuin kotona.

"Kyllä tämä on kutsumusammatti, me tykätään tästä", Airi ja Arno Kotilainen sanovat yhdestä suusta.

Luotettava vesihuollon ja ympäristötekniikan rakentaja

Kiurunkatu 11
57230 SAVONLINNA
Puh. (015) 259 321
Aarre Kotilainen, 040 553 8936

VESIHUOLTOTEKNIikka
KOTILAINEN KY

10 järkisyä tilata

TURVALLISUUS

YRITYSTURVALLISUUDEN JA RISKIENHALLINNAN HYÖTYLEHTI

Turvallisuuden lukijana Sinulla on tuorein tieto:

- Tietoturva.** Osaava pitää yritysalaisuudet turvassa sekä tietojärjestelmät suojassa haittaohjelmilta, varkauksilta ja vahingoilta.
- Turvallisista rakenteista.** Turvalliseksi suunniteltu yritys vetää puoleensa toivotut asiakkaat, mutta torjuu tunkeutumista yrittävät.
- Ihmisten suojaamisesta.** Henkilöstön ja asiakkaiden on oltava turvassa niin arjen rutiineissa kuin poikkeus- ja hätätilanteissakin.
- Paremmasta tekniikasta.** Hyvästä valvontavideokuvasta tunnistaa, ja hyvä paloilmoin ei hälytä turhaan. Lukijanamme tunnista laadukkaat tekniset ratkaisut.
- Laadukkaan palvelun hankinnasta.** Turvallisuuspalvelujen ostaminen järkihintaan on taitolaji. Turvallisuuden lukijana osaat vaatia ja valita.
- Pykäläviidakon perkaamisesta.** Lait uusiutuvat, mutta lukijanamme et häkelly. Säädökset hallitseva saa hyvän maineen ja säästää oppirahat.
- Yrityksen ympäristöturvallisuudesta.** Ympäristöturvallisuus ei ole viherpiperrystä vaan luonteva osa liiketoimintaa ja yrityksen mainetta.
- Parhaista koulutusvaihtoehdoista.** Suomessa on tarjolla allistuttävän hyvä valikoima turvallisuuskoulutusta. Lukijanamme tiedät, missä ja milloin.
- Oikeasta turvallisuusasenteesta.** Turvallisuus on asenne. Asenne kohenee, kun haastateltu asiantuntijamme perustelee sen järkevästi.
- Allistuttävän järkevään hintaan.** Tilaa Turvallisuus nyt puoleen hintaan! Turvallisuus on **verovähennyskelpoinen** ammattilehti, olipa tilaajana henkilö tai yritys.

TILAA NYT! OTA 50% HYÖTY!

Tilaan Turvallisuus-lehden

- kestotilauksena* 12 kk (6 numeroa) tutustumistarjouksena **puoleen hintaan** 29,50 euroa. Normaali kestotilaushinta 59 euroa. **Tilaa jana saan ILMAISEKSI Turvallisuusalan vuosikirjan!**
- Lisäksi lähettäkää minulle ILMAISEKSI viimeksi ilmestynyt Turvallisuus-lehti, arvo 10,00 euroa!

*Kestotilaus jatkuu automaattisesti tilausjakson kerrallaan, aina määräaikaistilausta edellisemmalla hinnalla. Tilauksen voi kuitenkin katkaista milloin tahansa.

Tilauksen toimitusosoite:

Yritys tai yhteisö

Sukunimi _____ Etunimi _____

Jakeluosoite _____

Postinumero _____ Postitoimipaikka _____ Puhelin _____

Tilauksen laskutusosoite: (jos laskutusosoite ei ole sama kuin toimitusosoite)

Yritys tai yhteisö

Sukunimi _____ Etunimi _____

Jakeluosoite _____

Postinumero _____ Postitoimipaikka _____ Puhelin _____

Vastaanottaja
maksaa
postimaksun

TURVALLISUUS

Tunnus 5016693

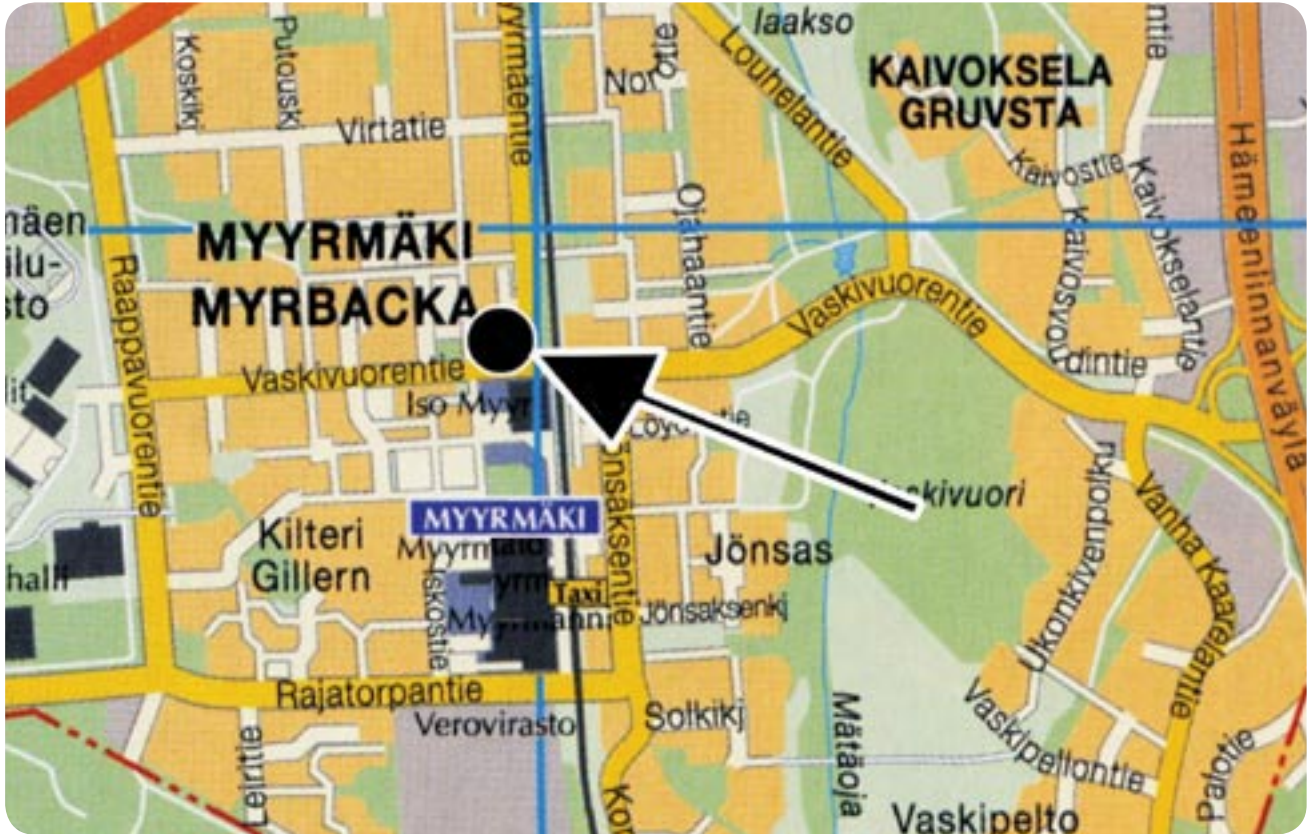
01003 VASTAUSLÄHETYS

✓ Oikein!

Jokainen tilaustapa on oikea, kun tilaat Turvallisuuden 50% tarjoushintaan:

- ✓ Täytä tästä tilauskuponki ja postitse postimerkittä
- ✓ Tai faksaa se numeroon 010 421 9601
- ✓ Tai tilaa kätevästi puhelimella 010 421 9602
- ✓ Tai lähetä tekstiviesti numeroon 050 313 9458,
- ✓ Tai tilaa sähköpostilla: tilaajapalvelu@turvallisuus.com,
- ✓ Tai tilaa lehti nettisivuiltamme: www.turvallisuus.com

Ellei vastaanottajaa tavoiteta,
palautetaan osoitteella:
Kotilaisten Sukuseura ry
Anneli Wallenius
Sinikuja 1 C
01620 VANTAA

Tervetuloa Kotilaisten sukutapaamiseen

Lauantaina 22.11.2008 klo 18.00

MOOTTORIRAVINTOLA ALLUN GRILLIIN VANTAALLE
Myyrmäentie 2 C 01600 Vantaa

Ohjelmassa:

- Tervetuliaisglögi
- Tarinaa Grillistä ja Mika Häkkisestä, Airi Kotilainen
- Suvun kuulumisia
- Elävää harmonikkaa, Esa Kotilainen
- Vapaata seurustelua, yhteislaulua ja pirstystä pimeään syksyyn
- Arpajaiset – toivomme arpajaisvoittoja

Tarjoiluna salaattia, patonkia, porsaan sisäfile tai kasvispihvi viherpippurikastikkeella, juustoperunat, kahvi, tee tai mehu ja joulutorrttu.

Tarjoilun hinta 15 € aikuisilta ja 10 € alle 10-vuotiailta lapsilta.

Odotamme ilmoittautumisia

viimeistään 16. marraskuuta.
Anja Sahrakorpi, puhelin
050 912 6605 tai (09) 7242 312
anjasahrakorpi@hotmail.com
Anneli Wallenius, puhelin
050 591 4557 tai (09) 878 1890
anneli.wallenius@kotilaiset.fi

Kerrothan sukutapaamisesta myös niille sukulaisille, joita lehti ei tavoita.

Lämpimästi Tervetuloa läheltä ja kaukaa Kotilaisten yhteiseen illanviettoon!

